

'Spelers' uit het Vaders Voor Lezen Elftal vertellen

Er was eens... een vader die voorlas

AMSTERDAM |

Stemmetjes, wilde gebaren of een compleet verzonnen verhaallijn. Vaders lezen anders voor dan moeders, blijkt uit onderzoek van Stichting Lezen. Ze doen dat alleen nog steeds te weinig. En dat is jammer, want, het is niet alleen gezellig, maar bevordert ook de taalvaardigheid van je kinderen.

TONNY VAN DER MEE

andere woorden," zegt Niels Bakker, onderzoeker van Stichting Lezen.

„Ze lijken wat vrijer en creatiever met taal. Doordat ze vaker buitenshuis actief zijn, nemen ze ook ander taalgebruik mee naar huis. Hoewel dat ook verschuift nu moeders veel meer zijn gaan werken.”

Bij kinderen tot 12 jaar is voorlezen - na televisie kijken - zelfs de belangrijkste gezamenlijke activiteit. Ouders hebben grote invloed op de leesvaardigheid van kinderen. Het is goed voor de woordenschat, en kinderen profiteren er vooral van als ze worden uitgedaagd om te reageren, of vragen krijgen over personages, gebeurtenissen en plaatjes in het boek.

„Voorlezen stimuleert de ontwikkeling van kinderen,” zegt Bakker. „Ouders kunnen het goede voorbeeld geven. Als ze 's avonds met een boek op de bank gaan zitten of aan de eettafel over boeken praten, gaan hun kinderen ook vaker lezen. Dat is voor de taalvaardigheid beter dan televisie kijken, omdat boe-

„En tooooooeeen, kwam er een heeeeee groooote-ooolifaaaaant...”

U kent ze wel, ouders die van voorlezen bijna een theatervoorstelling maken. Maar Jeffrey Spalburg (45) zul je niet snel 'over the top' horen doen als hij zijn zoontje Jair (4) voorleest uit Olivier de Olifant. „Natuurlijk gebruik ik af en toe een stemmetje,” vertelt de Amsterdamse acteur en stand up comedian. „En ik leg emotie in het verhaal. Maar ik probeer zo dicht mogelijk bij mezelf te blijven.”

Stemmetjes en gebaartjes tijdens het voorlezen zijn veel meer een ding van moeders, blijkt uit recent onderzoek (Wie stoeit met het boek) van Stichting Lezen.

Vaders verzinnen eerder al voorlezend nieuwe verhaallijnen. Zij lezen ook vaker dan moeders voor uit stripboeken, terwijl moeders eerder kiezen voor plaatjes- en prentenboeken.

„Vaders hebben een andere voorleesstijl en gebruiken

Jeffrey Spalburg leest zijn zoontje van 4 voor uit een boekje dat hijzelf ook las als kind: Olivier de olifant. FOTO DINGENA MOL

ken veel meer verschillende woorden bevatten."

De helft van de ouders leest dagelijks voor; moeders wel iets vaker dan vaders. Hoewel in de frequentie niet eens zo gek veel verschil zit, wordt voorlezen nog vaak gezien als een taak van de moeder.

Vaders zijn minder betrokken bij voorlezen, vinden het vaak minder leuk en onderschatten hun eigen rol en mogelijkheden. „Lezen heeft nog steeds een vrouwelijk imago," zegt Bakker. „Dat zie je terug in het leesgedrag van jongens."

Meisjes lezen in een jaar gemiddeld zes boeken meer dan jongens. Ze beleven er meer plezier aan, hebben een grotere woordenschat en zijn beter in spelling en begrijpen en interpreteren van teksten.

Bakker: „Als vaders meer voorlezen, zien jongens dat lezen voor iederéén leuk is en niet alleen voor meisjes. Net als bij sport of buiten spelen, zijn vaders ook bij lezen een rolmodel voor hun zoons. Ze kunnen daarmee een leerachterstand bij jongens voorkomen."

Om vaders en opa's meer te stimuleren, is een paar jaar geleden de campagne Vaders Voor Lezen gestart. Een elftal van bekende vaders vraagt aandacht voor het belang van voorlezen door optredens op scholen, in bibliotheken, in bedrijven en de media. Tot eind oktober kunnen vaders hun zelf verzonnen verhaal insturen voor een wedstrijd. Kinderboekenschrijver Jacques Vriens verwerkt het winnende verhaal in een kinderboek.

Jeffrey Spalburg is een van de ambassadeurs in het Vaders Voor Lezen Elftal. Als hij niet hoeft op te treden, is hij thuis meestal degene die zoon Jaïr voorleest. „Ik merk dat mijn zoon het leuk vindt en veel nieuwe woordjes oppikt. Hij leeft mee, helpt de bladzijden om te slaan en als het uit is, vraagt hij telkens om een nieuw boekje."

Een van zijn favoriete voorleesboeken is 'Olivier de Olifant' (1967), een klassieker uit zijn eigen jeugdcollectie van vroeger.

„Ik vind taalvaardigheid belangrijk. De liefde voor woordjes, zinnen en communiceren, hoe je iets vertelt. Als je je beter kunt uitdrukken, is dat alleen maar goed voor de rest van je carrière."